

UNIVERSUL NOSTRU

Revista Școlii Gimnaziale „Lucreția Bocu” Oradea

Nr.7
iulie, 2023

Finanțat de
Uniunea Europeană
NextGenerationEU

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Planul Național
de Redresare și Reziliență

27.04.2023 EXCURSIE LA PEȘTERA MEZIAD ȘI LA PEȘTERA CU CRISTALE DE LA FARCU

În cadrul proiectului PNRR, un grup de 32 de elevi ai școlii noastre, însoțiți de diriginți lor și de doamna director adjunct, au participat la o excursie tematică, în cadrul căreia au descoperit frumusețile subterane (și nu numai) ale județului Bihor.

Am vizitat peștera Meziad, în care am putut admira diferitele formațiuni: stalactite, stalagmite, coloane, domori, precum și scheletul unui urs de peșteră. Am învățat despre lilieci și rolul lor în ecosistem, iar la ieșire ne-am făcut poze interesante.

Următoarea oprire a fost la peștera cu cristale din mina Farcu. Aici am vizitat o expoziție în care ni s-a povestit cum era exploatată bauxita în secolul trecut și am aflat că este singura peșteră cu cristale din Europa deschisă publicului larg, iar splendecele formațiuni cu nume poetice, precum „Pasărea”, „Libelula” sau „Fluturile” cresc și pe orizontală.

Descoperind că mai avem o oră până la servirea mesei, pe terenul de fotbal, băieții au încins un joc de fotbal sub îndrumarea domnilor profesori. Masa am servit-o la păstrăvăria Lazuri, unde ni s-a prezentat și crescătoria de păstrăvi.

Elevii au fost bucuroși, pentru mulți aceasta fiind prima excursie școlară la care au participat. Pe lângă îmbogățirea cunoștințelor despre obiectivele vizitate, ei și-au însușit regulile de comportament responsabil și au devenit mai motivați pentru frecventarea școlii.

01.06.2023 EXCURSIE LA STÂNA DE VALE

În așteptarea aventurii

În cadrul proiectului PNRR, un grup de 40 de elevi, însoțiți de diriginți lor au participat la o excursie la Stâna de Vale, organizată de școala noastră. Au vizitat parcul de aventură Happy Land, apoi parcul Dino Happy Land, după care am servit masa în aceeași locație. Elevii au fost bucuroși, fiind și un prilej plăcut, parcurgând traseele din parcul de aventură. Pe lângă îmbogățirea cunoștințelor despre obiectivele vizitate, ei și-au însușit regulile de comportament responsabil și au devenit mai motivați pentru frecventarea școlii.

„PNRR. Finanțat de Uniunea Europeană – Următoarea Generație UE”
<https://mfe.gov.ro/pnrr/>
<https://www.facebook.com/PNRROfficial/>

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCREȚIA SUCIU” ORADEA

Prima școală de stat din Oradea,
construită în
1871 lângă
Cetatea orașului.

„Școala Lucreția Suci – O școală pentru fiecare”

OFERTA EDUCAȚIONALĂ 2023-2024

I.a) Învățământ de zi , ciclul primar

- 5 clase cu limba de predare română
- 5 clase cu limba de predare maghiară

b) Învățământ de zi , ciclul gimnazial

- 4 clase cu limba de predare română
- 4 clase cu limba de predare maghiară

II. Învățământ cu frecvență redusă ciclul gimnazial:

- 4 clase cu limba de predare română

III. Învățământ forma „A doua șansă- a) primar”:

- 2 clase cu limba de predare română

b) secundar inferior”:

- 1 clasă cu limba de predare română

Prefață

Anul școlar 2022-2023, a fost un an încărcat de activități didactice, de activități de evaluare și monitorizare a întregului proces didactic, un an care aduce plus valoare școlii noastre, prin calificativele acordate în cadrul primei Evaluări externe periodice, a Școlii Gimnaziale „Lucreția Suciu” Oradea.

Promovarea școlii la nivel național, s-a realizat prin proiectul european pe care l-am coordonat:

TITLUL : PNRAS -Școla Gimnazială Lucreția Suciu Oradea

CODUL: F-PNRAS-1-2022-0163

VALOAREA TOTALĂ A FINANȚĂRII: 983.000.000 lei

GRUPUL ȚINTĂ:

- Elevii din clase de nivel gimnazial în risc de abandon școlar care îndeplinesc cel puțin unul din cele 4 criterii enumerate în ghid. Estimăm că numărul acestora ar fi de cel puțin 100 în primul an, urmând să descrească în anii următori. Alte categorii de grup țintă vizate de activitățile Schemei de granturi: estimăm că, în urma recensământului, numărul acestora va fi de 20 în fiecare an școlar;
- Copiii de vârstă școlară (6-17 ani) care nu au fost înscriși niciodată la școală sau care au părăsit timpuriu școala reînscriși, inclusiv copii migranți;
- Tinerii cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani, care au absolvit cel mult învățământul secundar inferior (echivalentul clasei a VIII-a) și nu s-au înscris în nicio altă formă de educație sau formare profesională;
- Din cele 35 de cadre didactice care predau la gimnaziu, alături de personalul auxiliar, cel puțin 25 vor participa la cel puțin un curs de formare.
- Părinții elevilor implicați în proiect.

OBIECTIVE:

1. Diminuarea riscului de abandon școlar cu cel puțin 25%, în perioada 2021—2026 prin promovarea învățământului nonformal în cadrul elevilor și atragerea lor spre mediul școlar și formarea unor deprinderi și abilități care îi vor ajuta să se integreze mai ușor în societate;
2. Îmbunătățirea rezultatelor obținute de elevi în cadrul evaluărilor naționale și creșterea procentului de elevi care finalizează învățământul gimnazial;
3. Creșterea participării absolvenților învățământului gimnazial la Evaluarea Națională pentru absolvenții clasei a VIII-a și a ratei de tranziție de la învățământul secundar inferior la învățământul secundar superior;

Management evaluat prin standarde – A.R.A.C.I.P.

dir. prof. Bocșan Mariana – Simona

Școala Gimnazială „Lucreția Suci” este una din cele mai vechi școli din oraș și prima școală de stat din Oradea, datează din secolul al-IX-lea și este **acreditată sub efectul legii**.

Legea nr. 87/2006, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobă înființarea Instituției publice de interes național, în subordinea Ministerului Educației și Cercetării, cu personalitate juridică și cu buget propriu de venituri și cheltuieli, A.R.A.C.I.P.

A.R.A.C.I.P. realizează: evaluarea externă a calității educației oferite de instituțiile de învățământ preuniversitar și de alte organizații furnizoare de educație precum și autorizarea, acreditarea și evaluarea periodică a unităților de învățământ preuniversitar.

A venit și rândul școlii noastre, după mai multe demersuri, să fie evaluată extern, astfel în baza Hotărârii ARACIP nr.14/15.05.2023, în perioada 17-19.05.2023, s-a desfășurat, în modul online și la fața locului, vizita de evaluare externă periodică, în vederea atestării nivelului calității oferite (după reconfirmarea îndeplinirii cerințelor din standardele de acreditare):

Niveluri evaluate: primar și gimnazial

Niveluri școlarizate: primar și gimnazial

Managementul a asigurat și a întreprins toate demersurile didactice, tehnice și bugetare pentru a se realiza evaluarea muncii noastre din ultimii ani. În acest sens am pus la dispoziția comisiei de evaluare și am încărcat pe platforma <https://calitate.aracip.eu/>, toate documentele care au fost obiectul acestei evaluări.

Evaluarea A.R.A.C.I.P. a acordat calificative celor 24 de indicatori din Standardele de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar, aprobate prin HG nr. 994/2020, , cu completările și modificările ulterioare:

7 FB (foarte bine), 14 B (bine) și 3 S(sufficient).

Managementul unității de învățământ este definit în PDI (<https://calitate.aracip.eu/>) și recunoscut de către cadrele didactice ca un management eficient, preocupat de starea de bine a elevilor și a personalului din unitate, în care primează comunicarea și respectul reciproc. Conducerea școlii, deține calități organizatorice și știe să le utilizeze în favoarea echipei, astfel încât întreg colectivul să poată gestiona corect, eficient, transparent toate problemele, construind încrederea comunității școlare în instituția de învățământ – transmite, prin procesul verbal, comisia de evaluare.

Conducerea școlii se mândrește cu aceste rezultate, care sunt produsul activității manageriale, începând cu anul 2019, când am trimis prima cerere de evaluare.

Mulțumiri tuturor colegilor implicați, pentru efortul și dedicația de care au dat dovadă. Rezultatele trebuiesc menținute și acolo unde se poate să le ridicăm de la Bine la Foarte bine și de la FB la Excelent!

Natura, prietena copiilor

administrator patrimoniu, Druma Carmen

Natura este cea care ne ia de mână, ca pe niște copii pierduți, să ne arate verdele pădurii și albastrul necuprins de deasupra. Și ne dăm seama că, de fapt, viața este mult mai frumoasă decât pare. Uneori uităm însă că nimic nu se capătă degeaba, că natura nu mai poate da când noi doar luăm, fără să oferim la rândul nostru. Uităm, deci, că nu natura aparține omului, ci omul aparține naturii.

Să întindem dragului nostru prieten, “Pământul”, o mână!

Școala are rolul major să-l ajute pe școlar să conștientizeze că toți oamenii trebuie să fie preocupați și să acționeze pentru protejarea mediului în care trăiesc. Este o obligație primordială, o datorie de onoare a tuturor cetățenilor planetei, cunoașterea ansamblului de măsuri de ocrotire a acesteia.

Prin activităților extracurriculare, elevii trebuie să fie dirijați să cunoască și să ocrotească elementele mediului înconjurător, să iubească plantele și animalele, să adopte un comportament adecvat, raportat la mediul în care își desfășoară activitatea și să ia atitudine față de cei care încalcă regulile.

O modalitate eficientă cu rezultate vizibile în atitudinea și comportamentul elevilor este proiectul de educație ecologică. Utilitatea lui constă în aceea că îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura care există între om și natură, între cunoștințele dobândite la diferite discipline de studiu și lumea din afara școlii, dă posibilitatea elevilor de a se implica și organiza prin investigare individuală sau în grup, autoconducându-și procesul de educație, îi pune în contact cu comunitatea și le creează posibilitatea, de a-și susține în mod public opiniile. Elevii au posibilitatea, pe parcursul proiectului, să se simtă în ipostaza de mici cercetători ai realității sau de interlocutori ai unor oameni pe care îi abordează zilnic (specialiști în diferite domenii). Ei se simt responsabilizați, se implică cu plăcere și ca urmare a explicațiilor și sfaturilor date, înțeleg semnificația unor norme, optează pentru ele și-și manifestă dorința de a se conduce după acestea în acțiunile lor prin adoptarea unei atitudini și a unui comportament ecologic.

În întreaga muncă de educație ecologică cu școlarii trebuie să ajungem la convingerea că mediul natural nu poate fi apărat numai într-o zi, numai de ecologi, biologi, silvicultori, etc., nu numai prin protejarea plantelor și animalelor declarate monumente ale naturii, ci în toate cele 365 de zile ale fiecărui an, în fiecare clipă a fiecărei zile, de toți locuitorii planetei. Trebuie să apărăm Planeta Albastră, ea fiind casa noastră și a tuturor viețuitoarelor de pe Pământ.

FAMILIA ȘI ȘCOALA

secretar, Totoran Simona-Florina

„Școala, pentru a da roade, are nevoie de sprijinul conștient și de colaborarea părinților. Educația dată în școală se dovedește a fi muncă irosită și ineficace, dacă familia e ostilă și indiferentă”

Principalii factori care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia. Funcția educativă a familiei constă în formarea priceperilor, deprinderilor de viață, transmiterea primelor cunoștințe, sentimente, virtuți. Rolul familiei este important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Copilul reprezintă elementul central în educație. Educația trebuie centrată pe elev, iar finalitatea ei să fie formarea capacității elevului de a se adapta la realitatea socială. Școala alături de familie influențează prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului.

Educarea elevului se situează în egală măsură, în familie și școală. Meritul familiei îl reprezintă formarea temeliei individualității copilului, încă de la vârstă fragedă. Mediul familial oferă primele ocazii de stabilire a unor relații sociale, de comunicare afectivă și verbală. Climatul familial își pune amprenta pe personalitatea sa. Odată cu intrarea copilului în școală, funcțiile educative ale familiei nu încetează, ci se amplifică, în sprijinirea rolului de elev. Școala trebuie să colaboreze cu familia, să facă în așa fel încât să-l facă un aliat și să se sprijine reciproc în munca de educație. Alături de școală, familia exercită cea mai mare influență asupra copilului, iar scopul acțiunilor lor trebuie să fie unitar. Familia, prin condițiile oferite, prin înțelegerea corectă a manifestărilor copiilor, prin contribuția în lărgirea orizontului profesional al acestora și prin oferirea unor modele pozitive de conviețuire socială contribuie la pășirea corectă a tânărului în viață. Familia poate stimula elevul, îl poate mobiliza în acțiuni legate de un anumit domeniu de activitate față de care manifestă aderență și pentru care prezintă mai multă garanție, în valorificarea capacităților proprii. Părintele își poate da mai bine seama de toate acestea în colaborare cu școala.

O comunicare optimă școală- familie are rolul de a acționa în mod pozitiv asupra copilului și de a stopa comportamente negative. De multe ori apar dificultăți de comunicare și dezvoltare a relației școală-familie. De aceea trebui cunoscuți factorii care favorizează dar și blochează o comunicare eficientă. Lipsa de comunicare din partea uneia dintre ele afectează evoluția elevului, rezultatele școlare și natura comportamentului.

„Săptămâna verde” – Program de activități extracurriculare și extrașcolare în completarea procesului de învățământ

prof. înv. primar Kiss Claudia Loredana Adelia

„Mediul nu este proprietatea nimănui de a-l distruge; este responsabilitatea tuturor de a-l proteja.” – Mohith Agadi

„Școala vieții” are un rol important în viața fiecăruia dintre noi, dar educația dobândită în mediul școlar a reprezentat întotdeauna o bază foarte bună peste care s-a clădit experiența de viață. Învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare. Educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

„Săptămâna verde” este un program de activități extracurriculare și extrașcolare special inclus în calendarul educațional în anul școlar 2022-2023.

De ce o „Săptămână verde”?

- ✚ Pentru că poluarea și schimbările climatice ne afectează pe toți, iar ele sunt consecințe ale comportamentului nostru!
- ✚ Pentru că Pământul are nevoie de noi, iar școala este locul în care copiii pot învăța, împreună, să aibă mai multă grijă de el!
- ✚ Pentru că se creează contexte pentru activități în comune - elevi, cadre didactice, părinți, iar aceste contexte sunt nu doar mijloace de învățare, ci și căi de formare a unei culturi școlare bazate pe încredere, respect, colaborare, susținere reciprocă și comunicare nonviolentă.

Programul „Săptămâna verde” s-a derulat în școala noastră în perioada 24 – 28 aprilie. Elevii clasei a III-a A au desfășurat activități legate de schimbările climatice, reciclare, poluare, plante, protejarea mediului, a apei și a pădurilor, sub îndrumarea doamnei învățătoare Kiss Claudia și cu sprijinul, la unele activități, a domnilor profesori de la clasă: Tarr Alexis, Irina Bianca și Haiduc Liliana. Activitățile organizate s-au desfășurat sub formă de lecții în natură, dezbateri, jocuri, vizionări de documentare, experimente, activități practice, voluntariat, excursie în natură.

Deoarece scopul acestui program este acela de a contribui la prevenirea schimbărilor climatice și la protejarea mediului, prin aceste activități li s-a oferit elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții, valori morale și nu numai. Având un caracter atractiv, copiii au participat într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la activitățile desfășurate în „Săptămâna verde”, acestea având un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității lor, conducând la formarea unor cunoștințe teoretice, dezvoltarea unor abilități practice și comportamente responsabile în rândul copiilor față de mediul înconjurător.

Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor!!!

Bibliografie

- Țiru, C., Maria, *Pedagogia activităților extracurriculare* – Suport de curs, Cluj-Napoca, 2007.
- Lazăr, V., Cărășel, A., *Psihopedagogia activităților extracurriculare*, Ed. Arves, Craiova, 2007.

Link-uri

- <https://www.edu.ro> › metodologie
- [metodologia de organizare a Programului „Săptămâna verde”](#)

Din activitățile noastre...cei din clasa a III a A

• <https://www.saptamanaverde.edu.ro/>

Albinuțele în Săptămâna Verde

prof. înv. primar Băliban Carmen

Conform metodologiei publicate de Ministerul Educației, [Anexa OM 3629](#), ”Săptămâna Verde” reprezintă o inițiativă de educare a elevilor cu privire la mediu și schimbări climatice. Activitățile vor contribui la formarea comportamentelor responsabile față de mediul înconjurător și vor dezvolta o serie de abilități și competențe necesare în evoluția lor responsabilă, competențe ce promovează un stil de viață sustenabil și apropiat de natură.

Am pornit de la ideea că Planeta Pământ este în pericol. Cu gândul la copii și la ce vor moșteni, am ales activități care să îi ajute să conștientizeze ce importanță are Planeta Pământ pentru noi toți. Activitățile au fost concepute sub forma unor povești cu Eroi copii, prietenii lor și familiile acestora. Alături de acești Eroi am pornit cu Albinuțele o aventură a cunoașterii fenomenelor naturale, a fenomenelor antropice și a activităților prin care să avem grijă de Mama Natură.

Pe parcursul activităților elevii au urmărit poveștile Eroilor Verzi, au purtat discuții libere, s-au jucat jocuri educaționale, au urmărit clipuri video, au rezolvat fișe de lucru și au realizat planșe cu teme distractive.

Sloganul acestei Săptămâni a fost:

”HAIDEȚI SĂ AVEM ÎMPREUNĂ GRIJĂ DE SINGURA NOASTRĂ PLANETĂ!”

Albinuțele clasei Pregătitoare A, au participat cu mare entuziasm la activitățile din Programul Săptămâna Verde!

CUM SUNT EDUCAȚII COPIII ÎN ALTE ȚĂRI

prof. inv. primar, Birau Ioana Letitia

Fiecare țară are o etichetă legată inclusiv de educație. Germania este faimoasă pentru școlile profesionale, grecii au materia stufoasă, spaniolii au o rată înaltă de promovare la BAC, bulgarii au manuale alese de profeori, sistemul de învățământ finlandez este recunoscut ca fiind cel mai bun din lume, iar americanii au foarte multe programe școlare.

Japonia este una dintre acele țări care înregistrează performanțe în literatură, științe și matematică. Elevii trebuie să treacă mai întâi prin șase ani de școală elementară, trei ani de juniorat în liceu și alți trei ani de liceu, înainte de a decide dacă vor sau nu să urmeze o universitate. Liceul nu este obligatoriu, însă rata de înscriere este de 98%.

Guvernul din Barbados a investit masiv în educație, ceea ce a avut ca rezultat o rată de alfabetizare de 98%, una dintre cele mai mari din lume. Școala primară merge de la 4 la 11 ani și este urmată de o școală secundară între vârstele de 11 și 18 ani. Majoritatea școlilor, atât primare cât și secundare, sunt de stat și funcționează foarte bine.

Educația primară și cea secundară în **Noua Zeelandă** intervine de la 5 la 19 ani, obligativitatea fiind impusă de la 6 la 16 ani. Sunt trei tipuri de școli secundare în Noua Zeelandă: școlile de stat unde merg aproximativ 85% dintre elevi, școlile de stat integrate – școli private care au fost integrate în sistemul de stat, dar care și-au păstrat caracterul special – unde sunt educați în jur de 12% dintre copii și școlile private ce primesc 3% dintre copiii din țară.

Estonia alocă aproximativ 4% din PIB educației, conform datelor din 2015. Legea educației votată în 1922 spune că scopurile educației sunt „de a crea condiții favorabile pentru dezvoltarea personalității, familiei și a națiunii estoniene; de a promova dezvoltarea minorităților etnice, economice, politice și a vieții culturale în Estonia și de a conserva natura în contextul economic și cultural global; de a preda valorile cetățeniei; și pentru a stabili condițiile preliminare pentru crearea unei tradiții de învățare pe tot parcursul vieții, la nivel național”.

Majoritatea școlilor secundare din **Irlanda** sunt deținute și gestionate în mod privat, dar finanțate de stat, însă există și școli profesionale.

Cu toate acestea, un raport recent arată că Irlanda a cheltuit pentru educație mai puțin cu 15% față de țările dezvoltate, în perioada de vârf a crizei financiare, din 2008 până în 2013, ceea ce sugerează că sistemul său de învățământ ar putea suferi în viitor. Conform rezultatelor PISA, Irlanda ocupă un bine meritat loc 4, sub Estonia, Canada și Finlanda.

În 2013, conform unui studiu Unicef, copiii **olandezi** au fost descoperiți ca fiind cei mai fericiți din lume. În școlile primare copiii nu primesc multe teme, lucru ce i-a determinat să declare că nu sunt presați sau stresați. Școlile sunt împărțite între școlile cu caracter religios și școlile de stat „neutre”, cu doar un număr mic de școli private.

Belgia are patru tipuri diferite de școli secundare, și anume școlile secundare generale, școlile secundare tehnice, școlile de învățământ secundar profesional și instituțiile de învățământ secundar de artă.

Comisia Fulbright din SUA, care organizează schimburi de experiență între studenți cu Belgia și Luxemburg, spune: Educația are o prioritate ridicată și deține cea mai mare pondere din

bugetul anual al guvernelor regionale în Belgia. Sistemele complete de școli publice și private sunt disponibile tuturor copiilor cu vârste cuprinse între 4 și 18 ani, fără costuri sau cu costuri mici”.

Doar 5% dintre copii merg la școli private în **Elveția**. Lecțiile sunt predate în diferite limbi, în funcție de regiunea elvețiană din care fac parte, germana, franceza și italiana fiind cele mai des întâlnite limbi de predare. De la școala secundară, copiii sunt triați în funcție de capacitatea fiecăruia.

Sunt ani buni de când **Finlanda** surclasează toate topurile țărilor cu cele mai bune sisteme de învățământ din lume, iar asta pentru că nu are un sistem de linie. Toți copiii, indiferent de capacitatea lor, învață în aceleași clase. Ca rezultat, gaura dintre cei mai slabi și cei mai buni, este cea mai mică din lume. Școlile finlandeze oferă foarte puține teme pentru acasă și impune un singur test obligatoriu la vârsta de 16 ani. La testele PISA de anul acesta, Finlanda s-a clasat pe locul 3 fiind devansată de Estonia și Canada.

Canada are două limbi oficiale: engleză și franceză, dar engleza este vorbită mai mult în mai multe provincii. Cetățenii străini au posibilitatea de a studia atât în engleză, cât și în franceză.

În Canada, învățământul preșcolar începe la vârsta de 3-4 ani (în funcție de provincia țării), dar nu este obligatoriu. Învățământul preșcolar se asigură gratuit în școli (grădinițe sau cursuri pentru copii din școlile primare), s-au constituit și grupuri de părinți, organisme de voluntariat și private.

Anul universitar începe în septembrie și se termină în iulie. Este împărțit în trei semestre. Dar multe grădinițe sunt deschise mai mult timp. Centrele de zi sunt de obicei deschise tot timpul anului.

Spre deosebire de multe țări dezvoltate, Canada nu are un singur organism guvernamental care să gestioneze educația. Sistemele de învățământ din fiecare provincie a țării sunt, de asemenea, diferite și controlate de acestea în mod independent. Fiecare astfel de sistem de învățământ reflectă religia, istoria și cultura provinciei respective.

Există aproximativ 170 de colegii publice și private în Canada. Acestea sunt împărțite în publice (colegii comunitare), tehnice (institute tehnice). Quebec-ul francofon are propriul sistem de colegii de învățământ general și profesional (CEGEPS).

Învățământul superior este considerat în întreaga lume a fi unul dintre cele mai optime în ceea ce privește raportul preț-calitate și ocupă locul al doilea după Statele Unite. Guvernul țării cheltuiește anual mai mult pentru dezvoltarea sistemului său educațional decât orice alt stat G8.

Diplomele de la instituțiile de învățământ canadiene sunt recunoscute în întreaga lume.

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

prof. inv. primar Cuibuș Monika

Întâlnirea de dimineață este „Raiul” unei zile de școală. Ea aduce frumusețe informațională, bogăție emoțională, culoare, comunicare. Este momentul de debut al unei zile de școală, la ciclul primar, ocazie genială de a stabili atmosfera, de a capta atenția copiilor și de a crea premisele introducerii unei teme noi. În cadrul întâlnirilor de dimineață se creează o atmosferă prietenoasă, caldă, deschisă, în care copiii trăiesc sentimentul apartenenței, implicării, încurajării, încrederii, onestității și echității în cadrul grupului, se acomodează cu mediul școlar, își zâmbesc, se admiră, se prețuiesc.

Întâlnirea de dimineață este bucuria de a veni și a fi la școală. Ziua de școală nu începe abrupt, cu verificare, predare.

În condițiile învățării on-line, socializarea, coeziunea grupului, motivația intrinsecă, curiozitatea s-au menținut, s-au construit, grație acestei activități care se implementează ușor, indiferent de context, desfășurându-se firesc, natural.

Există mai multe etape ale întâlnirii de dimineață, fiecare având rolul său bine definit spre deschiderea sufletului fiecărui copil.

1. COMPLETAREA CALENDARELOR

- Calendarul naturii facilitează dezvoltarea vocabularului științelor naturii. Copiii își doresc să fie „meteorologi” și de aceea urmăresc starea vremii în mass-media sau în drum spre școală observă vremea, utilizează dicționarul pentru a înțelege sensul termenilor specifici, citesc temperatura și completează grafice. În timp ce se discută toate aceste aspecte se va completa calendarul cu elementele specifice: anotimpul, luna, temperatura, vremea, îmbrăcămintea adecvată, folosind jetoane magnetice sau desene realizate de elevi. De asemenea, elevii sunt încurajați să folosească expresii frumoase despre fiecare anotimp, să completeze fișe de observare pe care să le prezinte colegilor.
- Calendarul figurilor geometrice are o structură deosebită, ce permite stabilirea datei zilei și discutarea aspectelor teoretice și practice despre figurile geometrice și despre culori. Acest calendar îți permite „să te joci” cu toată matematica, formulând cerințe variate care vor ajuta la consolidarea limbajului specific, la îmbunătățirea abilităților matematice. (Ce fel de număr este numărul zilei? Par sau impar? Care sunt vecinii numărului? Care este dublul, sfertul, triplul... numărului zilei? Din ce este format numărul care reprezintă data? Spune exerciții de adunare, scădere, înmulțire, împărțire care să aibă ca rezultat numărul zilei. Care este suma cifreor numărului?)

2. MESAJUL ZILEI este compoziția creativă a cadrului didactic, este scris pe o coală mare de flipchart, este minuțios gândit și are menirea de a realiza legătura de conținut cu subiectele lecțiilor din ziua respectivă. Mesajul începe cu o formulă de salut deosebită, unică (Bună dimineața, povestitorilor! Bună dimineața, copii ecologiști!), continuă cu o urare sau un gând bun, partea de suflet. Urmează apoi sarcini de lucru care să le provoace copiilor plăcere, să le trezească interes și

curiozitate. Acestea trebuie formulate cât mai clar și cât mai precis, să fie accesibile, să permită valorificarea experienței personale a elevilor. Fiecare parte componentă a mesajului este scrisă cu altă culoare. Mesajul poate fi însoțit de imagini, desene, de diagrame sau scheme logice, poate fi chiar un joc didactic.

„Noutățile” sunt parte componentă a mesajului zilei. În partea de jos a mesajului, își vor scrie prenumele copiii care au de împărtășit anumite experiențe, întâmplări, evenimente din familie sau din viața de zi cu zi. Copiii se înscriu la „noutăți” dimineața, când sosesc la școală, și le prezintă la

„Scaunul autorului”. Acest moment oferă copiilor posibilitatea să comunice, să-și pună întrebări unii altora, să formuleze răspunsuri adecvate, să se cunoască mai bine, să fie mai înțelegători, mai toleranți și, mai ales, învață să-și exprime gândurile, emoțiile, trăirile.

Prin formele variate de prezentare, mesajul zilei se adresează tuturor tipurilor de inteligență.

La clasa I, în cadrul Întâlnirii de dimineață, am vorbit despre PRIETENIE, despre ce presupune această relație, despre valorile și trăirile care stau la baza construirii și menținerii unei relații de prietenie adevărată.

Mesajul zilei a fost gândit și conceput în jurul temei „Prietenia”, cuprinzând o formulă de salut, „Bună dimineața, copii prietenoși!”, gânduri de suflet, ”Aveți suflet bun și asta se vede. Sunteți mici, dar aveți un suflet mare și asta ne bucură!”, o poezie despre prietenie, cheile unei prietenii adevărate, scena povestirii ”Vrei să fii prietenul meu?”, de Eric Carle, marionetele pentru interpretarea rolurilor inspirate din povestea audiată. De asemenea, elevii au intonat cântecul ”Prieten, prieten...” și s-au jucat, numind un prieten căruia îi făceau complimente sincere (”Mi-ar plăcea să fiu prieten cu...”).

Elevii, cu pricepere și dăruire, au descuiat ușa prieteniei adevărate, ajungând astfel la o mai bună autocunoaștere și modalitate de exprimare, relaționare, acceptare.

Prin caracterul interdisciplinar, Întâlnirea de dimineață facilitează participarea activă și dezvoltarea aptitudinilor necesare unei comunicări eficiente.

Întâlnirea de dimineață creează o atmosferă pozitivă pe tot parcursul zilei, căci „Ziua bună se cunoaște de dimineață!” și realizează socializarea copiilor. Este momentul când copiii pun în practică o mulțime de aptitudini, prin îmbinarea competențelor cognitive, sociale, emoționale și intelectuale.

IMPORTANȚA FAMILIEI ÎN VIAȚA COPILULUI

prof. înv. preș. Pojega Nistor Mălina Dumitrelea
Grădinița cu Program Normal Nr.3 Oșand

Cuvântul familie este de origine latină și înseamnă un grup de persoane unite prin relații de filiație, de sânge (Cuznețov, 2008, p. 40). Familia este mediul pe care nu îl putem alege atunci când ne naștem, având șansa de a face parte atât dintr-o familie în care te poți dezvolta mai ușor cât și dintr-o familie în care te poți dezvolta mai greu. Familia constituie un element important în formarea fiecărui individ contribuind în pregătirea acestuia pentru contactul său cu lumea. În cele ce urmează voi prezenta câteva definiții și păreri cu privire la acest subiect ale unor autori.

Șebu, Opriș & Opriș (2017) consideră că familia reprezintă mediul în care copilul începe să descopere lumea unde învață ce înseamnă să fii iubit și să iubești.

Familia este un grup social relativ permanent de indivizi legați între ei prin origine, căsătorie sau adopțiune.

Familia este un sistem complex, cu atât mai complex, cu cât este alcătuit din mai mulți membri (Ciofu, 1989, p. 131).

Meseria de părinte este cea mai importantă din câte avem în viață, și totuși foarte puțini dintre noi sunt instruiți pentru ea (Shapiro, Skinulis & cu colaborarea lui Skinulis, 2003, p. 5). Această meserie o dobândim pe parcursul vieții, însă mulți dintre noi nu suntem pregătiți, deoarece nu există o școală care să te instruiască în acest sens, singuri profesori fiind proprii părinții. Avem impresia că știm din naștere cum se cresc copiii – cum să ne descurcăm cu ei când nu sunt cooperanți, cum să împăcăm nevoile lor cu ale noastre, cum să-i ajutăm să crească fericiți și împliniți (Shapiro, Skinulis & cu colaborarea lui Skinulis, 2003, p. 5).

Influența familiei nu se bazează întotdeauna pe potențialul real al copiilor, ci pornește fie de la eșecurile sau neîmplinirea părinților în anumite profesii, fie de la succesul ce le-ar putea asigura o profesiune la un moment dat. Având în vedere influența socio educațională puternică a familiei, școala, profesorii și ceilalți factori educativi trebuie să îndrume și să coopereze cu multă pricepere și măiestrie cu familia, pentru ca acesta să contribuie, alături de ei, la o științifică și eficientă orientare școlară și profesională a copiilor, evitându-se concentrarea concepției și strategiilor concrete ale școlii și celorlalți factori educativi (Bontaș, 2008, p. 346).

BIBLIOGRAFIE

1. Ciofu, C. (1989). *Interacțiunea părinți copii*. București: Editura Științifică și Enciclopedică.
2. Cuznețov, L. (2008). *Tratat de educație pentru familie. Pedagogia familiei*. Chișinău: Universitatea Pedagogică de Stat „I. Creangă”.
3. Shapiro, S, Skinulis, K & cu colaborarea lui Skinulis, R. (2003) *Cum devenim părinți mai buni. Ghid practic*. București: Humanitas.
4. Spiridon, S. (2009). *Educația prin iubire*. Galați: Arionda.
5. Vasile, D. (n.d). *Introducere în psihologia familiei și psihosexologie*. Fundației România de mâine.

PSIHODIAGNOZA CREATIVITĂȚII ȘI MODALITĂȚI DE STIMULARE A ACESTEIA

prof. înv. primar Nistor Maria Dana
Șc. Primară Nr. 1 Oșand

Creativitatea constituie una din problemele majore ale contemporaneității.

Ea a devenit una din cele mai fascinante probleme, depășind cu mult sfera psihologiei și pătrunzând în cele mai diverse domenii științifice.

Conceptul de creativitate, într-o accepție foarte largă, constituie un fenomen general uman. Stimularea creativității este un demers socio-educational complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului de autoexpresie și împlinire creatoare. În acest scop este necesar să avem în vedere întregul sistem al condițiilor sau factorilor favorizanți afirmării și dezvoltării creativității. În sistemul metodelor și tehnicilor de stimulare a creativității s-au impus, în deosebi, unele procedee proprii Brainstorming-ului și Sinecticii. Metoda Brainstorming-ului denumită și metoda „asaltului de idei” a fost lansată de A. Osborn.

Ea presupune principiul amânării evaluării critice a ideilor noi; asigurarea și menținerea unei atmosfere propice producerii „în asalt” a cât mai multor idei originale, neobișnuite (grupul și animatorul grupului fiind special pregătiți pentru a promova un climat deschis, încurajator, stimulativ pentru producerea cât mai multor idei, care să antreneze cu sine și calitatea reală a originalității și eficacității lor.). Sinectica- promovată de W.J.Gordon- presupune ca strategie dominantă asigurarea premiselor favorizante generării de idei și produse noi, pe baza unor tehnici similare „brainstorming-ului”, dar și prin utilizarea mai amplă a analogiilor (personale, directe, simbolice și fantastice), a metaforelor, a reuniunii unor elemente diferite și aparent irelevante.

Dintre procedeele de cultivare a creativității la școlari reținem:

- Antrenarea capacității de elaborare verbal-expresivă (a unor compoziții, povestiri);
- Interpretarea independentă a unor texte și imagini prin solicitarea de a le conferi cât mai multe titluri posibile;
- Elaborarea independentă a unor compoziții sau „istorioare” plecând de la diverse modalități de ordonare logică posibilă a unui număr mai mare de imagini date;
- Desene libere în care elevii să elaboreze nu numai o anumită compoziție plastică după anumite idei tematice, dar și unele modele posibile pentru decorarea anumitor materiale, a unor spații sau obiecte;
- Analiza și interpretarea lucrărilor independent realizate;
- Desfășurarea diferitelor jocuri didactice unor activități constructive care să antreneze gândirea și imaginația creatoare.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Landau, Erika, 1979, „Psihologia creativității”E.D.P.București
2. Roșca, Al., 1979, „Creativitatea generală și specifică”, Editura Academiei, București
- 3.Șchiopu, Ursula, 1992, „Interogații privind psihodiagnoza creativității”, Revista de psihologie nr.3.

IMPORTANȚA METODELOR INTERACTIVE ÎN EDUCAȚIA TINEREI GENERAȚII

prof. înv. primar Gut Mirela
C. N. „O. Goga” Marghita, Bihor

„Educația este îmblânzirea unei flăcări, nu umplerea unui vas.”
(Socrate)

Actualele descoperiri în materie de psihopedagogie școlară conduc la mutații în planul metodologiei didactice, impunând astfel utilizarea pe lângă metodele tradiționale, unilateral centrate pe o informație prelucrată de cadrul didactic și transmisă univoc (lăsând elevul pe planul factorului pasiv) și a metodelor interactive centrate în primul rând pe activitatea elevului, care devine în acest mod un factor activ, implicat energetic în procesul de învățare.

Viziunea tradițională este un fundament pentru cea modernă, una este substanța, cealaltă este centrul motor și totuși există pericolul de a se ajunge la cealaltă extremă a polului opus metodelor tradiționale: libertatea excesivă de exprimare a fanteziei creatoare, educative, lipsită de filtrul critic ordonat tradițional.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Avantajele interacțiunii sunt următoarele:

-interactivitatea stimulează efortul și productivitatea individului și este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități și limite, pentru autoevaluare;

-există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității, iar subiecții care lucrează în echipă sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual;

Metodologia modernă operează schimbări care țin de pondere, dar mai ales de valorizare, de sporire a potențialului formativ al metodelor clasice, prin accentuarea caracterului euristic și activ participativ.

Selecția și combinarea metodelor la nivelul unităților de muncă independentă trebuie gândite în funcție de anumiți parametri, de anumite condiții ale învățării: obiective didactice, conținut de instruit, particularitățile cantitative și calitative ale grupului școlar, caracteristicile psihologice, timp de învățare, experiență și factori de personalitate ai profesorului, costuri materiale.

„Ceea ce vrem să vedem este că aleargă copilul după cunoaștere și nu cunoașterea după copil.”

(G. B. Shaw)

BIBLIOGRAFIE:

1. M.Ionescu, V.Chiș - *Strategii de predare - învățare* (1992) Editura Științifică – București;
2. *Repere didactice 2000 – Înv.primar* – Inspectoratul Școlar Jud.Maramureș.

PRESIUNEA ATMOSFERICĂ

prof. de fizică Balmoș Luminița

Ce este presiunea atmosferică?

Presiunea atmosferică este presiunea exercitată de aer asupra corpurilor cu care se află în contact. Ea joacă un rol foarte important în meteorologie atunci când se studiază comportamentul climatului, formarea norilor, ciclonilor, furtunilor, vântului, etc. , acestea fiind condiționate de modificările presiunii atmosferice.

Presiunea atmosferică se măsoară în atmosfere, milibari sau mm Hg (milimetri de mercur). Presiunea atmosferică care există la nivelul mării este luată ca referință, acolo având valoarea de 1 atmosferă, 1013 milibari sau 760 mm Hg. Presiunea atmosferică scade în altitudine, de exemplu, pe munte cantitatea de aer din partea cea mai înaltă este mai mică decât cea de pe plajă, datorită diferenței de înălțime. (Fig.1)

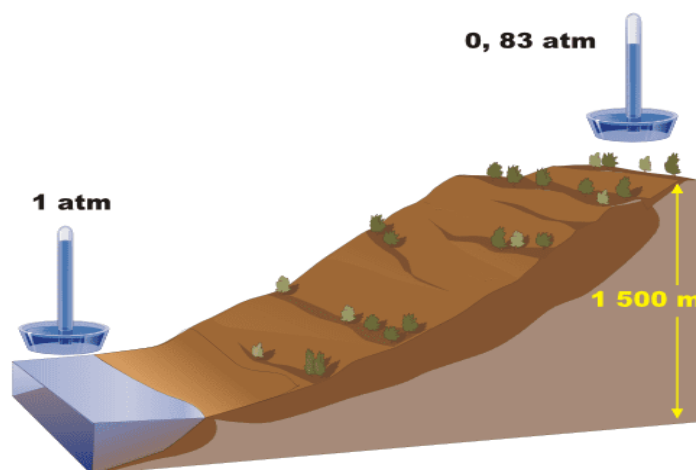

Fig.1 Variația presiunii atmosferice cu altitudinea

(poză preluată: <https://www.meteorologiaenred.com/wp-content/uploads/2016/10/presi%C3%B3n-atmosf%C3%A9rica-altura.png>)

Presiunea atmosferică nu scade proporțional în înălțime deoarece aerul este un fluid care poate fi foarte comprimat. Primele straturi de aer aproape de sol conțin mai mult aer deoarece este presat de aerul superior (aerul de la suprafață este mai dens, deoarece există mai mult aer pe unitatea de volum).

Influența presiunii atmosferice asupra corpului uman

Presiunea atmosferică afectează și corpul nostru, de exemplu la urcarea în înălțime apar următoarele simptome cefalee, simptome gastro-intestinale, slăbiciune sau oboseală, instabilitate sau amețeli, tulburări de somn, etc.. Aceste simptome se întâlnesc cel mai frecvent la alpiniști,

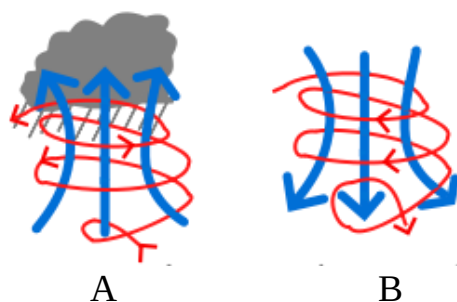
deoarece aceștia sunt supuși unei schimbări bruște de presiune pe măsură ce urcă la diferite altitudini pe munte. De asemenea, în zonele cu altitudini de peste 2500 m, poate să apară așa numita „boală de altitudine” dată de nivelul de oxigen scăzut din aerul respirat și de presiunea atmosferică mică. Boala de altitudine se manifestă tot prin simptome ca: amețeli, dureri de cap, oboseală, sindrom dispeptic; astfel, este nevoie de o perioadă până în 5 zile de aclimatizare pentru a dispărea aceste simptome.

Influența presiunii atmosferice asupra stabilității / instabilității atmosferice

Aerul cald are o densitate mai mică spre deosebire de aerul rece care este mai dens, de aceea, atunci când aerul este mai rece coboară în altitudine și invers când este mai cald. Această dinamică a aerului determină modificări ale presiunii atmosferice provocând instabilitate sau stabilitate în mediu.

Stabilitatea atmosferică sau **anticiclonul** se produce când aerul este mai rece și coboară, presiunea atmosferică crește pe măsură ce există mai mult aer la suprafață și exercită mai multă forță. (Fig. 2)

Atunci când aerul fierbinte crește, acesta reduce presiunea atmosferică și provoacă instabilitate rezultând fenomenul numit **ciclon** sau **furtună**. Vântul se mișcă întotdeauna într-o direcție preferențiată spre acele zone cu presiune atmosferică mai mică. În zona cu furtună vântul este mai mare, deoarece fiind zonă cu presiune mai mică și vântul va merge acolo. Foarte important

aerul rece și aerul cald nu se amestecă imediat datorită densității lor. Când acestea sunt la suprafață, aerul rece împinge aerul cald în sus provocând scăderi de presiune și instabilitate. (Fig. 2)

Fig. 2 A -Ciclon (presiune scăzută),

B – Anticiclon (presiune ridicată)

(poză preluată: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/d/d9/Ciclone.svg/405px-Ciclone.svg.png>)

Cum se realizează prognoza meteo?

Meteorologii pentru a realiza hărți meteo folosesc informațiile pe care le colectează de la stațiile meteo, avioane, baloane sonore și sateliți artificiali. Hărțile meteo care ne interesează sunt cele care ne arată presiunea atmosferică. Pe o hartă a presiunii liniile cu presiune atmosferică egală se numesc izobare. În aceste hărți, zonele cu cea mai mare presiune atmosferică prezintă o situație anticlonă și zonele cu cea mai mică presiune prezintă furtuni.

Dacă **masa de aer rece** înlocuiește aerul cald se formează fronturi reci care sunt puternice și provoacă tulburări atmosferice, cum ar fi: furtuni, averse, tornade, vânturi puternice și furtuni scurte de zăpadă. (Fig. 3)

Dacă **masa de aer cald** înlocuiește treptat aerul rece se formează fronturi calde. Odată cu trecerea frontului cald, temperatura și umiditatea cresc, presiunea scade și deși vântul se schimbă, nu este la fel de pronunțat ca atunci când trece un front rece. (Fig. 3)

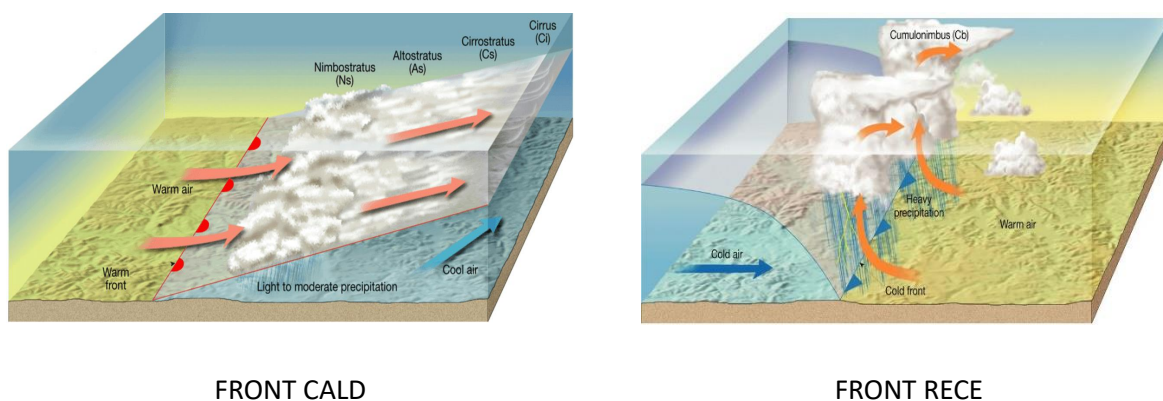

Fig.3 Fronturi atmosferice

(poză preluată: <https://view.genial.ly/5e2471db77322d4f6848fa2c/interactive-image-fronturile-atmosferice>)

Bibliografie

-[https://www.meteorologiaenred.com/ro/presion-atmosferica.html#Que es la presion atmosferica](https://www.meteorologiaenred.com/ro/presion-atmosferica.html#Que%20es%20la%20presion%20atmosferica)
-<https://view.genial.ly/5e2471db77322d4f6848fa2c/interactive-image-fronturile-atmosferice>
-<https://www.meteorologiaenred.com/wp-content/uploads/2016/10/presi%C3%B3n-atmosf%C3%A9rica-altura.png>
-<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/d/d9/Ciclone.svg/405px-Ciclone.svg.png>

Cultivarea gustului pentru literatura franceză

Relațiile de familie în romanul

„Era și timpul să aprind iar stelele”, de Virginie Grimaldi

prof. limba franceză, Pop Paula

În cel de al patrulea roman al ei, apărut în 2018 la Editura Fayard și având varianta tradusă în limba română de traducătorul Alexandru Vlad, apărută la Editura Univers, în 2019, autoarea reușește să abordeze cu un stil blând și plin de umor, mai multe tematici precum: aventura, călătoria, adolescența și familia- cea din urmă fiind subiect de analiză al prezentului studiu.

În teorie, familia este definită ca „formă de comunitate umană întemeiată prin căsătorie, care este formată din soți și din copiii acestora¹” sau ca „formă socială de bază, realizată prin căsătorie, care unește pe soți (părinți) și pe descendenții acestora (copiii necăsătoriți)²”

Familia a fost un subiect folosit în mai multe domenii. De exemplu, în filosofie, în artă dar și în literatura universală. I-a preocupat și pe scriitorii francezi în secolele precedente. În secolul al XIX-lea sunt de precizat Victor Hugo, Honore de Balzac, Gustave Flaubert, Andre Gide, Marcel Proust, Stendhal, Emile Zola, iar în secolul al XX-lea, Albert Camus, Simone de Beauvoir, Hector Malot etc.

Problema familiei reprezintă nucleul romanelor la scriitoarea contemporană, de origine franceză, Virginie Grimaldi. Analizând formele de familie, în romanul de față, familia este una monoparentală, ca urmare a divorțului (cauzat de violență conjugală în mod repetat) și matriarhală, deoarece mama devine capul familiei. Divorțul reprezintă pentru copii, în general, dezechilibru, nesiguranță, destabilizare. În roman cele două personaje Chloe și Lily sunt două exemple perfecte- Lily depășește mai ușor momentul fiind mai mică, se acomodează mai ușor în această nouă formulă cu un tată absent și cu situația, însă Chloe idealizând modelul patern, va avea mereu o repulsie și va accepta cu mai mare dificultate absența tatălui, chiar dacă nici prezența lui nu asigură armonia în familie.

Grimaldi ilustrează cum tatăl, în personajul Mathias, se folosește de vulnerabilitatea lui Chloe, fiica mai mare și prin intermediul ei produce sentimente de vinovăție mamei.

Chloe realizează mai târziu adevărata fire a tatălui, conștientizează situația, iar dezamăgirea este profundă, însă surprinzător tânăra pare să își revină relativ repede, ceea ce poate reprezenta dovadă de progres a personajului.

¹<https://dexonline.ro/definitie/familie>

²<https://dexonline.ro/definitie/familie>

„Sunt hipersensibilă. (...) Mai târziu, am fost diagnosticată ca având *un mare potențial*, hipersensibilitatea fiindu-i adesea asociată. Tot ce simt este înzecit. În mine mișună emoțiile, furcă sentimentele. Plâng adesea. De tristețe, de bucurie, de furie. (...) Tresar când dau de mama pe coridor, țin când Lily intră în baie fără să bată la ușă”³

Există trei voci narative, Anna, Chloe -care scrie pe blog și Lily consemnează esențialul în jurnal. Virginie Grimaldi surprinde astfel sentimentele și trăirile celor trei în cadrul familiei, fiecare dintre ele își consemnează nemulțumirile, greutățile și experiențele la care le supune viața.

Cu spirit fin de observație propriu unei mame care conștientizează că relațiile dintre ea și propriile fiice s-a deteriorat treptat, își dorește enorm să restabilească relațiile cu fiicele ei și va acționa în acest scop. Se amplifică tensiunile cu fiicele sale, problema banilor, cea mare reproșează stilul de viață modest și faptul că tatăl a plecat, manifestând sindromul abandonului, a doua are fel de fel de dispute și divergențe în cadrul școlii, cu diverse colege, fiind vicima răutăților acestora. Apăsată de toate problemele, Anna decide ca ultimele resurse financiare să le investească în salvarea familiei.

„-Tată, pentru prima dată în viață pot să aleg...

Cu banii pe care îi am îmi pot plăti datoriile. Dar pot și să le ajut enorm pe fiicele mele.”⁴

În calitate de mamă, Anna se confruntă, pe lângă problemele survenite în mod natural și cu problemele specifice vârstei fetelor.

În primul rând, Chloe, 17 ani, în plină criză a adolescenței, își respinge mama și dorește să se afirme sub orice formă: în relațiile cu băieții nu reușește să-și gestioneze emoțiile, nu reușește să facă diferența între bine și rău. Timpul petrecut în călătoria cu mama și cu sora ei mai mică o ajută să își cunoască adevărata valoare și să-i perceapă altfel pe ceilalți membrii ai familiei.

În al doilea rând, Lily, 12 ani, despre care se știe, prin prisma jurnalului, despre stările, secretele și întrebările ei. Este o fire mai curajoasă, optimistă și sinceră. În cadrul familiei, atunci când au loc divergențe între celelelalte membre, acționează ca un moderator, potolește anxietățile mamei și furia surorii mai mari. În ciuda vârstei cunoaște și motivul real al separării mamei de tatăl lor și este un susținător al mamei.

³Virginie Grimaldi, *Era și timpul să aprind iar stelele*, București, Univers, 2019, p. 72-73.

⁴Virginie Grimaldi, *Era și timpul să aprind iar stelele*, București, Univers, 2019, p. 59.

În concluzie, Anna face eforturi pentru a-și înțelege și redescoperi cele două fiice, iar autoarea găsește comunicarea și dedicarea timpului ca fiind soluții perfecte, astfel Anna își regăsește fiicele și reușește să se înțeleagă reciproc până la finalul călătoriei:

„(...) scopul meu era să petrec mult timp cu fetele, nu să plec într-o vacanță organizată. Ele nu mi-au dat de ales. Atunci am început călătoria care avea să ne schimbe viețile”.⁵

Pot afirma că relațiile de familie benefice nu apar pur și simplu. Cred că pentru asta trebuie să investim timp, să învățăm să ascultăm ca să fim ascultați și că activitățile făcute în cadrul familiei sunt foarte valoroase căci întăresc relațiile dintre membrii familiei.

⁵Virginie Grimaldi, *Era și timpul să aprind iar stelele*, București, Univers, 2019, p. 303.

PNRAS az iskolánkban - pillanatkép

dir. adj. prof. Hasas Tünde

A mi iskolánknak múltja van. Egyes források szerint Nagyvárad egyik legrégebbi iskolája, amely már a XIX. század óta működik. Sok tekintetben egyedi, hiszen a megyében mi vagyunk az egyetlenek, ahol a nappali tagozat mellett, vannak csökkentett látogatásos osztályaink 5-8. évfolyam számára, illetve „A második esély” program az első szinttől a negyedik évig.

Nemcsak ebben vagyunk egyediek, hiszen a diákjaink sem mindennaposak. Az utóbbi évtizedekben, a diáknépességünk összetétele megváltozott. Jelenleg a diákok több, mint 60 százaléka vallja magát romának, a nappali tagozat körülbelül 20 százalékának van CES (sajátos oktatási igények) dossziéja, sok a rokonok által és az intézetben nevelt gyerek, nagyon sokan élnek hátrányos helyzetű körülmények között. Ezek alapján egyáltalán nem meglepő, hogy intézményi szinten a tanulmányi eredményeink nem túl jók és keményen küzdünk az iskolaelhagyás ellen.

Ebben a helyzetben folyamatosan keressük a megoldásokat, de anyagi háttér nélkül nem sokat lehet tenni, ezért kapva kaptunk az alkalmon amikor felmerült mint lehetőség a PNRAS (Plan Național de Reducere a Abandonului Școlar = nemzeti terv az iskolai lemorzsolódás csökkentésére) program. Meghívtuk a tanárokat, szülőket, a roma párt és a helyi hatóságok képviselőit, meghallgattuk az ötleteket, felmértük a diákok igényeit és írtunk egy pályázatot. Ez nem volt azért ennyire zökkenőmentes hiszen rengeteg kérdés volt, amelyre nem kaptunk egyértelmű válaszokat, ha egyáltalán kaptunk, sok esetben kellett saját felelősségre döntéseket hozni, de tudtuk, hogy ez a legjobb esélyünk, hogy a pandémia alatt lemorzsolódott diákokból minél többet visszanyerhessünk.

A 2022 márciusában elfogadott pályázat szerződése azonban csak szeptemberben került aláírásra, a pénz folyósítása pedig csak ez év januárjában kezdődött, tehát sok helyen kellett átírni és átütemezni a költségvetést, a késői kezdés miatt pedig veszélybe kerültek az év végi teljesítménymutatók is, de sok igyekvéssel próbáltunk és próbálunk mindent megtenni annak érdekében, hogy ezeket teljesítsük.

Először is megoldottunk mindent, amit pénz nélkül meg lehet oldani, a kötelező felméréseket, a

szerződések aláírását a szülőkkel. Az osztályfőnökök megtették minden erőfeszítést, hogy minél hamarabb el tudjuk indítani a tevékenységeket.

Természetesen februártól kezdve beütemeztünk felzárkóztató órákat, de eleve tudtuk, hogy ez nem elég. Az iskolaelhagyás elleni küzdelemben világossá vált: a legfontosabb, hogy a gyerekek szeressenek iskolába járni. Ennek érdekében igyekeztünk havi rendszerességgel összehozni egy-egy olyan érdekes, de nevelő jellegű tevékenységet, amelyeken az osztályok közösen vesznek részt. Ezenkívül úgy találtuk, hogy a tanulási nehézségekkel küszködő gyerekeknek szükségük van olyan tevékenységekre, ahol sikerélményben van részük, ahol jónak és kiválónak érezhetik magukat, és élvezik annyira, hogy ezek kedvéért hajlandóak maradni és részt venni a felzárkóztató órákon.

Idén volt rajzkör, sport és roma tánccsoport is alakult. Jövőbeni terveink között szerepel még egy filmkészítő szakkör és egy zene szakkör. Természetesen, figyelembe véve a diákok családjainak anyagi helyzetét, a hosszabb napokon, amikor a tevékenységek zajlanak, a jelenlévők kapnak meleg ételt is.

Két kirándulást szerveztünk eddig és ezt szeretnénk folytatni a

továbbiakban is, évi két kirándulással. A mostaniakat a gyerekek nagyon élvezték és tényleg kiváltott érezhető javulást a jelenlében, ami rögtön el is vészett, mert elkezdődött a tanügyi sztrájk. Sokuknak ez volt az első igazi buszos kirándulása. Egy hetes napközi tábor is szeretnénk szervezni a következő ötödikeseknek a tanítás megkezdése előtti héten, ezzel is elősegítve a diákok beilleszkedését, mert tapasztalataink szerint ezen a szinten veszítjük el a legtöbb diákot.

Tekintettel a családok hátrányos helyzetére beindítottunk egy anyagi ösztönző programot is. A legkevesebb igazolatlan hiányzással büszkélkedő diákok fognak kapni havi rendszerességgel egy adott összeget.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy a diákokon kívül a tanerőkre is hatni kell. Sokan belefáradtak a harcba az iskolaelhagyás ellen, úgy érzik, hiábavaló

vagy, hogy nincs elegendő fegyverünk hozzá. Bevallom, nekem is vannak néha hasonló érzéseim, hogy ezt nem tanították, erre én nem vagyok felkészülve, nincsenek meg hozzá a módszereim. Ezért a tanárainkat legalább négy, különböző képzésre fogjuk beírni, evvel növelve az önbizalmukat és a pozitív hozzáállásukat. Régi terv, de talán most sikerül októberben megszervezni egy csapatépítő jellegű tevékenységet is.

Haladva a korral, szükség van a digitalizációra is. Lett elektronikus naplónk, beszereztünk egy okos táblát,

úton van a következő is, jövőre pedig két okos osztályt (clasă inteligentă) szeretnénk, de a legfontosabb, hogy a tanárok sajátítsák el a digitális módszereket, evvel időt és papírt takaríthatnak meg és jó példát mutathatnak a diákoknak. Nem kevésbé fontos érv az, hogy a digitalizációs elemekkel tartott leckék jobban felkeltik a diákok érdeklődését és lefoglalják a figyelmüket.

Azt rég megtanultam, hogy a siker eléréséhez mindenképpen optimistának kell maradni, hinnünk kell benne és harcolni érte teljes szívvel. A többi a körülményektől függ. Bízom benne, hogy optimizmusom ragályos és átragad arra is, aki olvassa e sorokat. Közös erőfeszítéssel, együtt működve, sokkal többet tudunk elérni, mint amikor külön-külön vívjuk meg a harcainkat.

„Adjunk új életet tárgyainknak!”

Bodnár Erzsébet, tanítónő

Bolygónk jövője rajtunk múlik. Ha azt szeretnénk, hogy a Földünk ne csak a mi generációnknak és gyermekeinknek nyújtson boldog éveket, tennünk kell érte. Pedagógusként, feladataink közé tartozik, hogy tanítványainknak irányt mutassunk a környezettudatos, természetbarát életmód adta lehetőségekről.

A hulladék-újrahasznosítás gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt kiemelt fontosságú téma. A gyerekek még nagyon fogékonyak a pozitív mintákra, emellett a közös munka, a játék, az egyik legjobb mód arra, hogy az újrahasznosítás a mindennapok szerves részévé váljon.

A napi háztartási szemét rengeteg újrahasznosítható dolgot tartalmaz: üveg, papír, műanyag, alumínium, fa. Ezeket szelektíven gyűjtjük, majd az erre kijelölt szemetesekbe ürítjük, de akár újra fel is használhatjuk őket. Ami a felnőttnek egyszerű hulladék, az a gyermek szemében számos esetben egy újabb játék is lehet.

Az iskolai tevékenységek keretében megtartott „Zöld hét”, „Iskola másként” hét, a vizuális és művészeti nevelési órák, tág lehetőséget nyújtanak, hogy újrahasznosítható anyagokból különféle eredeti és egyedi dolgokat készítsünk. Az így elkészített munkák nem csak anyagi szempontból hasznosak, de elkészítésük csodálatos módon fejleszti a gyermek kreativitását, fantáziáját is.

Ebben a tanévben, környezetünk egyik leggyakoribb anyagára esett a választásunk: a papírra illetve a kartonra. Papírtányér, papírpohár, wcpapír guriga, tojástartó, újság és reklámújság felhasználásával készítettünk kézműves tárgyakat, melyek az alábbi képeken láthatók.

Ezek az alkotások többnyire dísz tárgyak, tehát ajándékba is adhatók. Gyakran hangsúlyozom a gyermekeknek, hogy a saját kezűleg készített meglepetés, ajándék többet ér, mint ha pénzért vennénk valamit. Az alkotás közben arra is gondolok, akinek a meglepetést szánom. Fontos számomra, hogy örömet szerezsek az illető személynek. Alkalmuk volt ezt az érzést megtapasztalni, amikor édesanyjuknak elkészítették a képkereteket egy magukról beillesztett fotóval.

Zöld hét

Szabó Erzsébet-Anna, tanítónő

Idén az Iskola másképp hét mellett, egy úgynevezett Zöld hetet is beiktattak a tanmenetbe. Azon a héten a diákok környezettudatos iskolai és iskolán kívüli tevékenységeken vehettek részt, amelyekkel nem csak elméletben, hanem gyakorlatban is bővíthették ez irányú tudásukat és ismereteiket. A tudatos környezetneveléshez többek között hozzá tartozik a megfelelő étkezés, gyakori kirándulás, állatgondozás, és növényápolás

elsajátítása.

A Zöld hét április utolsó hetében zajlott le a Lucreția Suciu Általános Gimnáziumban. Egy tartalmas és változatos hétről számolhatunk be.

A pedagógusok az osztályokban minden nap más és más tevékenységet szerveztek, amely a környezetvédelemről, a klímaváltozásról, a környezettudatosságról, a szelektív hulladékgyűjtésről és az újrahasznosításról szóltak. Az osztályok ellátogattak az Eco Bihor hulladékválogató telepre, kiránduláson vettek részt a betfiai kráternél, meglátogatták a sonkolyosi barlangot.

Az elemi osztályokból az előkészítő B és az I. B osztály tanulói, Péter bácsi kertjét látogatták meg. Itt végigmentek a tanösvényen, miközben játékosan tanultak a természetről.

Szemétszedésen vettek részt a nagyváradi Bălcescu parkban, ezzel is hozzájárulva a város tisztán tartásához.

Sok érdekességet láthattak a filmvetítések során. Ezek mellett pedig a kreativitásnak is jutott hely, hiszen a gyerekek újrahasznosítható anyagokból (újságpapír, papírtányér, szemeteszsák, palack, üdítő doboz stb.) ruhakölteményeket, készíthettek. Ezekben a ruhakölteményekben a gyerekek felvonultak és a tanítónénik díjazták leleményességüket.

tanévben bevezetett Zöld hét.

Népi gyermekjátékok szerepe a közösségformálásban

Székely Ildikó, tanítónő

„A zene és a testmozgás szerves kapcsolata: énekes játék a szabad ég alatt, ősidők óta a gyermek életének legfőbb öröme.”

Kodály Zoltán

Napjaink felgyorsult és sok technikai eszközzel behálózott világában egyre kevesebb idő jut a játékra. Az igazi játékra. Arra a fajta játékra, amiben közösen, kéz a kézben, szemtől szemben, önfeledten énekelve osztozunk a játék örömében.

A tapasztalat azt bizonyítja, hogy az iskolába kerülő gyermekek többsége idegenkedik a közös játéktól. Ez abból adódhat, hogy nem jártak óvodába vagy nem fektettek elég hangsúlyt erre az óvodás évek alatt. Másik probléma lehet az, ha a gyerekek között nagy társadalmi különbségek vannak, illetve ha otthon túlzottan is megengedett számítógépes vagy mobil telefonos játékokkal voltak „lefoglalva”.

Az egyre inkább elidegenedő világban a kapcsolódás képessége, az, hogy bizonyos (játék)szabályok betartásával képesek vagyunk egy közösségen belül alkalmazkodni és együttműködni másokkal, egyre fontosabb képességgé válik.

Pedagógusként rengeteg munkát és kreativitást igényel együttműködővé, közösséggé formálni kis csapatunkat. Minden gyerek egyedi, más és más személyiséggel valamint családi háttérrel rendelkezik. Egyesek közülük könnyen barátkoznak mások visszahúzódóak. Nekünk, pedagógusoknak fontos szerepünk van a gyerekek társas

kapcsolatainak a javításában illetve a közösséggé formálásban.

Nagy szerep jut ebben a folyamatban a népi gyermekjátékoknak, hiszen közel áll a gyermeki lélekekhez. Minél többet játszanak, annál többet tapasztalnak magukból, illetve fejlődik nem csupán a szókincsük, ritmus- és zeneérzékük, test- és mozgáskoordinációjuk, hanem beszéd- és szociális készségük is.

Iskolánk tanulói több szempontból is feladják nekünk a leckét. Többségében roma nemzetiségű gyerekek járnak hozzánk, ami tudjuk sajnos, hogy milyen problémákkal jár. Sokszor egymással sem tudnak közösen játszani. Gyakran előfordul, hogy nem hajlandók megfogni egymás kezét a játékok során, sőt akár adott gyerek mellé sem állnak be a sorba. A népi gyermekjátékok során, amikor „belebújnak” egy adott szerepbe vagy magával ragadja őket a vidám dalocska akkor jó esély van rá, hogy megfellelkeznek csintalankodni egymással.

Mivel osztályaink létszáma kicsi, bizony gondot okoz eljátszani egy-egy népi gyermekjátékot. Ezért többször is előfordult, hogy két vagy három osztály is közösen dalolt, játszott a Zene és mozgás órákon. Adódtak nehézségek bőven. „Nem akarok mellé állni!”, „Nem fogom

meg a kezét!”, és még sorolhatnám mennyi minden hangzott el. Kreativitásunk és leleményességünk próbára volt téve, de nem adtuk fel kolléganőimmal. És milyen jól tettük.

Évente megrendezésre kerül az “Iskolák majálisa” elnevezésű rendezvény, ahol a város magyar tagozatra járó gyermekei egy helyen találkozhatnak, és megmutathatják tehetségüket, többek közt zenés és táncos műsorelemek által. Amikor értesültünk a rendezvény megszervezéséről nem is kellett gondolkodnunk azon, hogy milyen műsorral képviseljük iskolánkat, hiszen már sok népi gyermekjáték volt

a tarsolyunkban így könnyű dolgunk volt, hiszen csak egy csokorba kellett fűzzünk néhányat.

A gyerekek izgatottan készültek és várták ezt az eseményt, mely az első ilyen nagyszabású fellépésük volt. A próbák alatt is csiszolódtak, igazodtak egymáshoz. Igazi kis közösséggé formálódtak.

Büszkék vagyunk rájuk, hiszen nagyon szépen helyt álltak és képviselték iskolánkat a rendezvényen. A befektetett munka meghozta gyümölcsét kicsiknek és nekünk nagyoknak egyaránt.

„Amit csak hall a gyermek, könnyen elfelejti.

Amit lát is, már inkább megjegyzi.

De amiben Ő maga is tevékenyen részt vesz,

az bizonyosan bevésődik az emlékezetébe.” Kodály Zoltán

A nyúl és a teknősbéka

Verestói Mária, tanítónő

Történt egyszer, hogy a kis nyúl
Úgy gondolta, ő ám az úr.
Azt hitte, hogy a futásban
Párja nincsen gyorsaságban.
II: Teknősbékát kicsúfolta,
Futóversenyre kihívta. :II

Láttatok még ily nagy csodát?
Teknős nyerte meg a csatát.
A kis nyuszi büszkesége
Álomra szenderítette.
II: Ám mire ő felébredett,
Szinte be is esteledett. :II

Minden erőt belevetve
Szaladt a nyúl esztét veszítve.
A kis teknős fel nem adva
Lépegetett be a célba.
Kis nyulacska megtanulta,
Kitartásnak van jutalma.
II: Lassan jártok, tovább értek,
Eszetekbe bevéssétek! :II

A rajzokat készítette Varga Krisztina – Ivett

CUPRINS

Prefața.....	1
Management evaluat prin standarde – A.R.A.C.I.P., dir. prof. Bocșan Mariana – Simona.....	2
Natura, prietena copiilor, administrator patrimoniu, Druma Carmen.....	3
Familia și școala, secretar, Totoran Simona-Florina	4
„Săptămâna verde” – Program de activități extracurriculare și extrașcolare în completarea procesului de învățământ, prof. înv. primar Kiss Claudia Loredana Adelia.....	5
Albinuțele în Săptămâna Verde, prof. înv. primar Băliban Carmen.....	7
Cum sunt educați copiii în alte țări, prof. inv. primar, Birau Ioana Letitia.....	8
Întâlnirea de dimineață, prof. inv. primar Cuibuș Monika.....	10
Importanța familiei în viața copilului, profesor înv. preș. Pojega Nistor Mălina.....	12
Psihodiagnoza creativității și modalități de stimulare a acesteia, prof. înv. primar Nistor Maria Dana.....	13
Importanța metodelor interactive în educația tinerei generații, prof. înv.primar Gut Mirela....	14
Presiunea atmosferică, prof. de fizică Balmoș Luminița.....	15
Cultivarea gustului pentru literatura franceză, prof. lb. franceză, Pop Paula.....	18
PNRAS az iskolánkban – pillanatkép, prof. Hasas Tünde.....	21
„Adjunk új életet tárgyainknak!”, Bodnár Erzsébet, tanítónő.....	23
Zöld hét, Szabó Erzsébet-Anna, tanítónő.....	24
Népi gyermekjátékok szerepe a közösségformálásban, Székely Ildikó, tanítónő.....	25
A nyúl és a teknősbéka, Verestói Mária, tanítónő.....	27

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Redactor șef:

Dir. Prof. Bocșan Mariana-Simona

Redactori:

Prof. Pop Paula -Maria

Prof. înv. primar Székely Ildikó

Colaboratori:

Prof. Bocșan Mariana-Simona

Administrator Druma Carmen

Secretar Totoran Simona

prof. înv. primar Kiss Claudia Loredana Adelia

prof. pentru înv.primar Băliban Carmen

prof. inv. primar, Birau Ioana Letitia

prof. pentru înv.primar Cuibuș Monika

profesor înv. preș. Pojega Nistor Mălina

prof. înv. primar Nistor Maria Dana

prof. înv.primar Gut Mirela

prof. Balmoș Luminița

Prof Pop Paula-Maria

prof. Hasas Tünde

Prof. înv. primar Bodnár Erzsébet

Prof. înv. primar Szabó Erzsébet

Prof. înv. primar Székely Ildikó

Prof. înv. primar Verestói Mária

Ântâia vorbă

de **Lucreția Suci**

*Eu zâmbiam și tu cu frică
Mi-ai șoptit, ce mi-ai șoptit,
În urechi de-atâta vreme
Toată vorba s'ă oprit.*

*Și adesea ea mă nșală
De oginda în mâini o prind,
Să ved nu mi ești tu la spate
Șo repeți, să te surprind.*

*Că prea dulce ți fuse vorba
Ce în urechi mi s'ă oprit,
Când zimbiam a fericire
Și grăiai tu fericit.*